

Ewa Szary-Matywiecka

"Nowe uwagi o teorii wiersza. In memoriam Michała Rowińskiego",
Adam Ważyk, "Pamiętnik Literacki"
z.1 (1978) :[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/3 (69), 256

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ WALECKI Waclaw: O fraszce "Do gór i lasów" Jana Kochanowskiego. "Zeszyty Naukowe UJ" CCCCLXV. Prace historycznoliterackie z. 36. Kraków 1977 s. 7-20.

Autor poddaje analizie pierwszy wers fraszki Jana Kochanowskiego pt. "Do gór i lasów". Różne interpretacje tej apostrofy wynikają z trudności, jakie nastrocza komentatorom semantyka słowa "odziany". Powstają również wątpliwości w związku z liczbą elementów zarysowanego obrazu (jeden czy dwa). Autor rozumie słowo "odziany" jako "strojny", "ozdobny". Przyjmuje za T. Sinką i E. Ostrowską, że w wersji tym mamy do czynienia z dwoma niezależnymi elementami jednego pejzażu, co powoduje, iż apostrofa ta stanowi pewną odmianę znanego i od wieków popularnego motywu rozpoczynającego baśń. Podejmując wymienione problemy, zwraca autor uwagę na łączące się z nimi pewne zjawiska z zakresu czytelniczego odbioru tekstu Jana z Czarnolasu w wiekach siedemnastym, osiemnastym i dwudziestym.

BP/69/61

K.M.

/II/ WAŻYK Adam: Nowe uwagi o teorii wiersza. In memoriam Michała Rowińskiego. "Pamiętnik Literacki" 1978 z. 1 s. 111-129.

Praca jest dopełnieniem szkicu "In memoriam Michała Rowińskiego", opublikowanego przez autora w "Twórczości" (1973, nr 3) i przedrukowanego w książce "Gra i doświadczenie" (Warszawa 1974). Biorąc za podstawę swoich rozważań sugestie interpretacyjne M. Rowińskiego, badacza budowy wiersza z przełomu XIX i XX w., zgłasza autor pod adresem aktualnych teorii wiersza szereg propozycji merytorycznych i uwag polemicznych. Dotyczą one sfery akcentowej wiersza i tworzą kilka grup zagadnień: 1) występowania i funkcji akcentu pobocznego w różnych typach wierszy i w różnych realizacjach deklamacyjnych; 2) zastosowania metody "temps marqués", pozwalającej dzielić sylaby na nacechowane i nienacechowane; 3) regularności akcentowanych w wierszach tonicznych.

BP/69/62

E.Sz.-M.